

foretages af arbejdsgiverne. Forinden arbejdsgiveren beregner A-skatten, skal han fra lønbeløbet trække de beløb, som lønmodtageren i medfør af tjenesteforholdet skal betale til pensions-, syge- og ulykkesforsikring, samt til pensionering på anden måde end gennem forsikring. Andre fradrag skal arbejdsgiveren ikke foretage, medmindre der foreligger særlig bestemmelse herom fra skattemyndighederne. Afkortningen af A-skat sker normalt i henhold til skattetabeller, der fastsættes forud for hvert indkomstår. I disse tabeller er indarbejdet ortsafdrag, fradrag for kommuneskat samt de foran nævnte fradrag for indtægt ved selverhverv for enlige med mindreårige børn, ligesom der er taget hensyn til de forskellige kommunale beskatningsprocenter og gennem en kolonnevis opdeling af tabellerne er taget hensyn til den skattepligtiges civilstand. Tabellerne er endvidere indrettet således, at de dækker lønningsperioder på en uge, 10 dage, 2 uger eller en måned, medens arbejdsgiveren ved herfra afvigende lønningsperioder må udregne den skat, der forholdsmæssigt svarer til den pågældende periode. I en særlig afdeling af tabellerne er angivet de beløb, hvormed A-skat skal beregnes af lønindtægt i tilfælde, hvor tjenesteforholdet påregnes at blive af kortere varighed end en uge.

Den lokale skattemyndighed anfører på den skatteseddel, der udleveres til den skattepligtige og som denne afleverer til arbejdsgiveren, hvilken skattetabel og hvilken kolonne i tabellen, der skal benyttes og vedlægger tillige den tabel, der skal anvendes.

Hvis lønindtægten ikke vedrører en bestemt tidsperiode og ikke heller oppobæres i regelmæssigt tilbagevendende tilfælde, skal arbejdsgiveren indeholde 25 pct. af lønnen til dækning af A-skat; det samme gælder, hvis lønmodtageren ikke afleverer skatteseddel til arbejdsgiveren.

Hvis den skattepligtige har beskæftigelse flere steder, er det kun den arbejdsgiver, hos hvem han har sin hovedsagelige indtægt, der skal foretage indeholdelse af A-skat, og skatten skal i så fald i reglen kun beregnes af lønnen i hovedarbejdsforholdet. Den lokale skattemyndighed kan dog — hvad enten lønmodtageren har fremsat begæring herom eller ej — bestemme, at indeholdelse skal ske med forhøjet beløb, således at der derved skaffes dækning også for den skat, der vedrører biindtægterne. Den lokale skattemyndighed kan også i øvrigt, hvor der foreligger særlig grund dertil, bestemme, at der ikke skal indeholdes efter tabel eller med 25 pct., men at der i stedet f. eks. skal beregnes A-skat med en specielt fastsat procent af indkomsten eller at der, før skat beregnes efter

tabellen, skal ske tillæg til eller fradrag i den løn, hvorfra skatten skal beregnes. Foruden tilfælde, hvor den skattepligtige har biindkomster, kan der særlig være grund til at fastsætte et særligt indeholdelsesgrundlag for handelsrejsende og lignende, idet disse ofte vil have særlige udgiftsfradrag, hvortil der bør tages hensyn ved indeholdelsen.

Den af arbejdsgiverne indeholdte A-skat forfalder til indbetaling i 6 opbeholdsterminer, hvoraf den første termin falder i marts i indkomståret og de øvrige hver anden måned derefter, den sidste termin altså i januar det følgende år. Indbetaling sker til postvæsenet eller til sådanne banker m. v., der er bemyndiget til at modtage indbetaling. Statslige myndigheder samt større arbejdsgivere, d. v. s. arbejdsgivere med mindst 100 ansatte, kan få adgang til summarisk anvisning af de indbetalte skattebeløb, således at specificering af beløbene på de forskellige ansatte først finder sted i forbindelse med indbetalingen ved den sidste termin. Arbejdsgiveren skal ved hver lønudbetaling give lønmodtageren kvittering for det indeholdte beløb, og når skatteindeholdelse i lønnen således har fundet sted, er lønmodtagerne fri for ansvar over for skattevæsenet, selvom arbejdsgiveren skulle undlade at indbetale det indeholdte beløb.

B-skat opkræves hos den skattepligtige selv, idet skattesedlen påføres samme beløb, som ved den senest iværksatte taksering er pålignet den skattepligtige. I visse tilfælde, således når den skattepligtiges indkomst må antages at ville undergå væsentlige ændringer i forhold til tidligere, sker udskrivningen af B-skat dog på grundlag af en såkaldt preliminær taxering. Den skattepligtige kan altid og skal under visse omstændigheder indgive en foreløbig selvangivelse (preliminær selvdeklaration) med henblik på preliminær taxering.

B-skat skal indbetales til de samme seks terminer, som er fastsat for A-skatten, ligesom indbetalingen sker til postvæsenet eller de til modtagelse af indbetaling bemyndigede banker m. v.

For at skabe den bedst mulige tilpasning mellem den foreløbige og endelige skat er der adgang til i indkomstårets løb eller i et vist omfang efter udløbet af dette at få foretaget en regulering, en såkaldt „jæmkning“, af den foreløbige skat, således at den kommer i bedre overensstemmelse med den forventede slutskat. Jæmkning kan foretages både med hensyn til A-skat og B-skat; den finder som regel sted efter begæring fra den skattepligtige, men jæmkning kan dog også ske på skattemyndighedens eget initiativ. Efter indkomstårets udgang kan jæmkning kun ske som nedsættelse af skatten, og ansøgning herom skal fremsættes inden udgan-